

כאשר חזר אדולף

היטלר למולדתו

האוסטרית, הוא

נתקבל בדמעות

של גיל ואושר,

כמשחרר

וכמאחד...

לחלו הדברים שנאמרו עליידי ח"כ אורי אבנרי בכנסת בוויכוח על פרשת אוסטריה. סיעת מר"י (העולם הזה - כוח חדש) הצטרפה לדרישה לכינוס ישיבת-פגרא של הכנסת.

כניעת ממשלת אוסטריה לשני אנשי טרור היא כה מבישה, כה מגוחכת, כה פנטסטית, עד שאין להאמין לה. אני מאמין שממשלת אוסטריה נכנעה למוישה. אני מאמין שהיא נכנעה לעצמתה. אני סבור שהיא רצתה מזמן להיפטר מן הצורך להגיש שרותים לעולים, ולראוי לביטחונם, ושהיא נאחזה בתקי רית זו ככאמתה.

נפלה בחלקה של אוסטריה זכות היסטורית: לשמש ארץ-מעבר לפליטים בי דרכם אל מולדת חדשה. לסייע לבני-אדם, המגשימים את אחת מזכויות-היסוד של האדם: להגר לארץ, שבה הוא רוצה להכות שורשים חדשים. העובדה שבני-אדם אלה הם יהודים, מגבירה זכות זו - וחובה זו - דווקא לגבי אוסטריה.

השקר הגדול

הבה נגיד זאת בפה מלא, ובלי הסתר: החשבון ההיסטורי שלנו עם אוסטריה לא נסתיים. יתכן שכל מה שקרה השבוע לא היה קורה, לולא נקמה ממשלת ישראל, בי"ט השנים האחרונות, גישה מוזרה ביותר כלפי המדינה האוסטרית.

שר-החץ תלוננו לפני כמה שבועות מעל במה זו על כך שגרמניה המזרחית מתכחשת לאחריות ההיסטורית של אורי לומיס. שאלתי אותו אז: מה ההבדל בין גרמניה המזרחית ואוסטריה? על כך שתק שר-החץ. שתיקה זו היתה המדיניות הרשמית של ממשלת-ישראל.

שתיקה זו - מחסה על שקר. השקר המתגסס בנו כיום. השקר כאילו אוסטריה היתה אחד מתגובות הנאצים, וכי מגיע לה יחס כאל קורבן.

אין שקר גדול מזה. כאשר חזר אדולף היטלר למולדתו האוסטרית, באביב 1936, הוא נתקבל בדמעות של גיל ואושר, כמשחרר וכמאחד. עוד מתנגנות באוזנינו שאגות הצהלה של המוני יונה, שהרדיו הנאצי דאג ל-העבירן לכל פינות תבל, וגם לארץ-ישראל. לא היתה התנגדות אוסטריה.

היתה התנגדות גרמנית כלשהי להיטלר. שמות מתנגדי-היווועה שהיו קיימים ב"אוסטמארק" - אוסטריה הנאצית - חרותים על לוח לבנו. מיליוני אוסטרים שירתו בוורמאכט ובחטיבות הס"ס. אפילו אדולף אייכמן היה אוסטרי. איך הסכמנו לחוקק את כל אלה

במדינה

העם

משחקים מכאיבים

חנם בכדורונה לא

התחולל - האם יתרחש

נס בווינה?

רוב ימות השנה, כאשר הוא נתקל בידעות ותופעות הממחישות את בדידותה הגוברת והולכת של מדינתנו בין מדינות העולם, נוטה הישראלי המצוי להתגונן במסכה של לא-איכפתיות. "לא חשוב מה חושבים הגויים, חשוב מה עושים היהודים" - היססא שטבע בשעתו דוד בן-גוריון נהפכה למעין מוטו של הישראלים לכל תגובה על ניתוק יחסים, גינוי או דברי ביקורת.

"מה חשוב מה חושבים עלינו?" נוטה האזרח הישראלי להכריז, "חשוב מה ש-אנחנו עושים."

הנה, מופיע יום אחד בשנה בו מתברר כי חומת האדישות של הישראלי לגבי מה שיחשוב העולם אודותיו, היא מלאכרי-תית. ומושיגים כמו יוקרה ממלכתית, גאווה לאומית ותדמית עצמית טבועים עמוק גם בליבם של אזרחי ישראל.

תקווה לנס. יום כזה היה היום בו התמודדה השבוע נבחרת הכדורסל הישראלי נגד נבחרת ברית-המועצות באליפות הכדורסל של אירופה, שנערכה בספרד.

ברית-המועצות היא האלופה הבלתי מעוררת של אירופה במשחק זה. אין מדינה שנבחרתה עולה לשחק נגדה בי יומרה כי תצליח לנצחה. למרות זאת, מעודדים משני נצחונות שצברו במשחקים על נבחרת רומניה ופולין, עלו כדורסלני ישראל למשחק נגד הרוסים תוך תיקווה ניסתרת שיצליחו לחולל הפתעה ולגבור בדרך נס על הרוסים, בניגוד לכל חוקי ההגיון והאיריתמיקה.

הרגשה ניסתרת מעין זו היתה גם נחלתם של רכבות בישראל, שניצמדו אל מכשירי הטלוויזיה שלהם, עקבו בהתרגשות אחר השידור הישרי של מהלך המשחק.

ניצחון על נבחרת ברית-המועצות בי כדורסל לא היה מקנה לישראל, ליהודים או למערב שום הישג של ממש. הוא לא היה משנה את גורל יהודי ברית-המועצות וגם לא את מדיניותה של ברית-המועצות במיורח התיכון. אבל ברגעים המסוימים בהם נערך המשחק, למדו מאות אלפי ישראלים מתוחים איוו חשיבות יש לי מושיגים כמו יוקרה ואהדה בינלאומית. כאשר הסתיים המשחק, כצפוי בניצחון רוסי רב סלים, יכלו הישראלים המאוכזבים לנחם את עצמם: "טוב, איזה סיכוי יש לישראל הקטנה נגד הענק הרוסי?" המכנה המשותף, על אכזבת החמצת התיקווה לניצחון על הרוסים, ניתן היה להתגבר בקלות. סוף-סוף אלה הם רק תחרויות ספורט. קשה היה להגיב באותה צורה על מה שהתחולל חשבווע בזירת המשחק הפוליטי.

בעיקבות כניעתה של ממשלת אוסטריה לפיראיון ערבים והחלטתה לחססוק להעניק בעתיד שירותי-מעבר לקבוצות של עולים יהודים העוברות דרכה, ספגה ישראלי תבוסה נוספת מוחצת. הפעם מצד מדינה קטנה. אלא שלא כמו בזירת הדי-ספורט היו הפעם יכולות להיות לתבוסה זו השלכות מרחיקות-לכת לגבי עתידה של מדינת-ישראל ולגבי גורלם של עולים יהודים מברית-המועצות. משום כך חשו אזרחי ישראל לא רק תחושה של עלבון צורב מצעדה של ממשלת אוסטריה, אלא גם הרגשות של זעם וחרדה.

היה רק מכנה משותף אחד לשתי ה-מפלות שנחלה ישראל השבוע, בווינה ובי-בדאלוה: בשני המקרים אי-אפשר היה לתלות את הקולר על המפלה רק בכוחו ויכולתו של היריב. בשני המקרים היתה גם לחלשתה של הנבחרת הלאומית חלק במפלה.

השטחים

הזוחל הדוהר

מוש? רפיח הכטיה לברואים לא להרום את בית-הקברות שלהם - ולמחרת הרם את בית-הקברות שלהם

"מה שלום מוטי? איפה מוטי?"

העולם הזה

נוברך בבירכת

שנה טובה וגמור חתימה טובה

את כל התורמים להצלחת טקס בחירת מלכת המים 1973:

בעל מלון, "מלכת שבא" אבנר תומר.

בעל חברת, "מווה" מר גפני.

הנהלת ומאפרות חברת, "הלנה רובינשטיין".

מר מיכאל בראון מנהל חברת, "וולה".

מר ירח כץ - פרחי כץ.

מר יעקב שפינלר מנהל חברת, "ארקיע".

מר יעקב אורי.

מר ניסן גן-מור.

גברת לאה פלטשר.

וכל האמנים שהשתתפו בתחרויות מלכת המים 1973.

ספורט טוטו

מחזור מס' 5 על משחקי ליגה לאומית וליגה א' יערך ב-13.10.73

מינימום כלל הפרסים

250 אלף ל"י
(כולל העברה)
* * *

מינימום פרס ראשון

400 אלף ל"י
(כולל העברה)
* * *

ב-6.10.73 (יוהכ"פ)
לא יערך מחזור הימורים שנה טובה

לכל המשתתפים

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו כל שבוע!

דרושה דוגמנית לצילום עירום אמנותי

לפרסום במסגרת לוח-שנה

הערמה תינתן לבעלת ידע בריקוד ותנועה.

לפנות טלפונית לקביעת ראיון. טלפון: 226291 ת"א.